

p i n s e a n d a g t e r

S O M
R E G N
O V E R
D E N
T Ø R S T I G E
J O R D

Ingolf Henoch Pedersen

Som regn over den tørstige jord

Med dette andagts hæfte vil vi på Menighedsfakultetet gerne hjælpe dig med at blive sporet ind på pinsehøjtid. Fakultetsleder Ingolf Henoch Pedersen vil gennem 9 daglige andagter op til pinse med tekster fra både Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente forkynde nogle sider af Åndens nye virkelighed.

Hæftet kan bruges både i den personlige andagt og til familieandagt. Vi har lavet formatet og omfanget således, at hæftet nemt kan tages med på rejse.

Uanset hvor og hvordan det bliver læst, håber vi, at hæftet må blive til glæde og velsignelse og ønsker god læselyst.

Landssekretær Nils Andersen

Endnu tættere på!

Læs: Joh. 16,5-11

**“Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For gå
jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer, men når jeg går herfra, vil jeg
sende ham til jer.” (Joh. 16,7)**

Tænk, hvis man havde været så heldig at leve på Jesu tid!

At befinde sig midt i flokken af dem, der var direkte vidner til Jesu ord og gerninger, må have været noget helt fantastisk. Hvem af os ville mon kunne modstå fristelsen til at bruge de spidse albuer for at komme helt tæt ind på ham? For derfra, fra første parket, måske at komme til at opleve en helbredelse? Og høre Ordet direkte fra Jesu egen mund!

Hvordan kan Jesus så tale til sine disciple om noget, der er endnu større end det? Og ligefrem sige: “Det er det bedste for jer, at jeg går bort”? Fordi hans bortgang til lidelse og død og siden til herligheden hos Gud, vil bane vejen for, at Helligånden kan komme. Og med Helligånden træder Gud

os endnu nærmere, end han gjorde, da Jesu gik hernede. Gud kommer så tæt på den enkelte af os, at han ikke kan komme os nærmere. Gud kommer ind i vore hjerter og tager bolig der. Ved Helligånden. Han kommer til dig!

Vi har kirkesamfund og kirkelige organisationer, og ydre rammer må til. Men Helligånden kommer ikke til organisationer og strukturer. Han kommer til mennesker, til det enkelte menneske.

Det er derfor endnu bedre at leve på Helligåndens tid end på Jesu tid. Fordi han virkelig gør Guds eget nærvær på jorden. Gud er kommet tættere på dig, end du kan forestille dig. Du befinder dig på første parket, fordi Helligånden er kommet og har taget bolig i dig. Tag det til dig og lev i det!

Som regn over den tørstige jord

Læs: Es. 44,1-5

**“For jeg udgyder vand over den tørstige jord,
strømme af vand over det tørre land;
jeg udgyder min ånd over dit afkom
og min velsignelse over dine efterkommere.” (Es.44,3a)**

I lang tid har tørken bredt sig over og plaget landet. Uger og måneder er gået uden en dråbe regn til at væde den tørstige jord. Alle spejder mod himlen i håb om at få et tegn på det, som en dag trods alt må komme. Men hvornår sker det? Hvornår vil den livgivende regn igen falde over jorden, så planterne igen kan komme til at stå grønne, og dyr og mennesker få slukket deres brændende tørst?

Jeg oplevede det for mange år siden på en efterårsdag i Israel, at regnen endelig begyndte at falde efter den lange, tørre sommer. Jeg så ind i ansigter, der strålede af lykke, fordi de oplevede den første regn. Ventetiden var forbi. En ny tid med grøde, liv og vækst stod nu for døren.

Esajas bruger det som et billede på den ånd, som skulle komme. Det er også et billede på mit eget åndelige liv, tænker jeg. Det kan indimellem ligne en afsvedet mark. Ikke mange tegn på liv. Er der liv overhovedet? Men så sker det, at Gud udgyder sin Ånd. Det bliver pinse på ny i mit liv. Ånden kommer som regn over mit hjertets tørre jord. Jeg lytter til forkyndelsen af evangeliet, og Gud virker ved sin Ånd. Min egen ånd oplives gennem det. Han skaber liv og vækst og fornyelse hos mig - og giver mig nyt mod. Han kommer til mig som regnen til den tørre, vandsmægtende jord med en ny vished og glæde: “Jeg tilhører Herren”. Og jeg kan gå i hans tjeneste med en ny stolthed over og lyst til at vidne for alverden om, at jeg er en kristen, at Jesus er min, og jeg er hans.

Ikke længere på stentavler, men i menneskehjerter!

Læs: Jeremias 31,31-34

“Jeg lægger min lov i deres indre og skriver den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.” (v.33b)

Da Gud sluttede pagt med Israels folk, blev de ti bud skrevet på to tavler af sten. Guds bud og krav blev skrevet på stentavlerne med Guds egen finger. Siden blev tavlerne placeret i pagtens ark i Det Allerselligste i templet. Her lå de som et skjult vidnesbyrd om Guds krav til sit udvalgte folk. Men ingen måtte betræde Det Allerselligste. Kun ypperstepræsten. Og han måtte kun gøre det en gang om året.

Jeremias profeterede om en helt ny tid. Hvor Guds hellige vilje ikke længere skal være gemt væk i en kasse inde i et mørkt rum, hvor ingen har adgang. Men Guds lov vil da være skrevet direkte i menneskehjerter, der kender Gud. Der vil Gud

skrive sin lov ind, ikke med sin finger, men ved sin Ånd. Han vil skabe en indre trang til at følge Guds bud hos svage mennesker af kød og blod, de, hvis mange synder er blevet slettet ud – for Jesu Kristi skyld.

Den jødiske pinse blev fejret til minde om Guds åbenbaring af sin lov på bjerget Sinaj. Den var stentavlernes fest. Stentavlernes fest er i dag afløst af Helligåndens fest. I pinsen fejrer vi, at Gud har taget bolig i menneskehjerter, som ved dåben og troen er rensset for deres synder i Jesu blod.

Hvilken fantastisk opfyldelse af den gamle profeti!

En bøn om åndelig fornyelse

Læs: Ef. 3,15-21

“... så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed...” (v. 18-19a)

Der kan i mange kirkelige kredse spores en stor forventning i disse år. Forventningen retter sig mod det, som omtales som en spiritualitetens renæssance og som åndelighedens opblomstring i kirken. Det giver mange håb om endelig at være kommet på sporet af det, der kan betyde en fornyelse af kirkens og deres eget noget vanepregede og til tider stagnerende åndelige liv. En åndelig fornyelse synes endelig på vej.

Men hvad er åndelig fornyelse?

Paulus' bøn for menigheden i Efesos viser klart, hvad det hele drejer sig om. Hans bøn er en bøn om sand åndelig fornyelse af menigheden. Men det er ikke en bøn om, at de må opleve noget helt nyt og revolutionerende, som de som kristne aldrig før har kendt. I stedet er Paulus' bøn en bøn om en fornyelse og fordybelse i det, som de som kristne allerede i forvejen ved Helligåndens

gerning og ved troen har lært at kende som det største af alt.

Paulus beder om, at alt det, som er givet menigheden i evangeliet om Guds store kærlighed i Kristus, må udfolde sig for dem i hele dets ufattelige rigdom. At Ånden må komme med nyt lys over evangeliets sandhed, så de opdager nye dimensioner af Kristi kærligheds storhed og fylde. Så bredden og længden og højden og dybden af Kristi kærlighed må gå op for dem, ved at de på ny opdager, at de selv står midt i den kærlighed som Guds højt elskede børn for Jesu Kristi skyld.

Det er det pinseunder, som må ske. Det er faktisk både fornyende og revolutionerende. Lad os gøre Paulus' bøn om åndelig fornyelse til vores, mens vi igen nærmer os fejringen af pinsen, Helligåndens og den gentagne åndelige fornyelses fest.

Lad jer fylde af Ånden

Læs: Ef. 5,15-20

“Drik jer ikke berusede i vin, det fører til udskejelser, men lad jer fylde af Ånden.” (v.18)

Det er langt fra ligegyldigt, hvad man fylder sig med, det ved vi alle. Nogle fylder sig i alt for rigelig grad med alkohol og narko, andre med film, der smægter i vold og sexscener, og andre igen fylder sig med sladderhistorier fra ugebladsindustriens sensationshungrende spalter. Man kan gå hen og blive storforbruger og dybt afhængig af den slags. Alle kan vi fristes til at lade os fylde af noget, som vi godt ved, skader os selv og andre, mere end det gavner.

Paulus viser os et alternativ til dette: Lad jer fylde af Ånden! Gør det hele tiden. Det leder til et helt andet resultat, når man lader sig fylde af Guds gode Helligånd. Ligesom den, der lader sig fylde af alkohol vil blive behersket af alkoholen, sådan vil den, der lader sig fylde af Ånden, blive be-

hersket af Ånden og leve Åndens nye liv. Livet får tydelig retning og indhold. Noget bliver da vigtigt for mig, andet vil miste sin betydning og tiltrækningskraft.

Den, der er under påvirkning af alkohol, raver af sted uden mål og med. Man ved aldrig, hvor han eller hun vil havne. På samme måde er det med mange i dag, som kalder sig kristne. Deres liv savner tydelig retning. Fordi de er så lidt under Åndens indflydelse og kontrol. Ånden vil give vort liv retning mod Jesus og mod det liv, som han ønsker, at vi skal leve. Åndsfulde er derfor først og fremmest Jesusfulde. Er vi under Åndens indflydelse, vil Jesus komme til at fylde en hel masse for os. Vi kommer til at leve i Guds ord og bønner. Vi bliver dybt afhængige af ham. Og det er en god afhængighed at være under.

Helligånden giver liv

Læs: Joh. 6,60-65

“Det er Ånden, som gør levende, kødet gør ingen gavn. De ord, jeg har talt til jer, er ånd og liv.” (v. 63)

Ånd og liv hører sammen. Da Gud blæste sin livsånde ind i den jordklump, han havde formet af jordens støv, blev mennesket med ét til et levende væsen. Nu kunne det tale og bevæge sig og springe omkring.

Da Jesus stod over for nogle mennesker, der havde lyttet til hans ord, men som alligevel afviste ham og havde en helt igennem negativ indstilling til ham, gør Jesus det klart for dem, hvad der skal til. Af sig selv har de ingen jordisk chance for at ændre holdning og tage imod det, som han er kommet med. Kun Ånden kan gøre Jesus levende for dem, så de kan se, hvem han er, og hvad han betyder for dem.

På samme måde for os i dag. Uden Helligånden vil alt i kristendommen bare være

dødt og intetsigende. Bibelens ord, som jeg har fået at vide, er så vigtige for mig, siger mig alligevel ingenting. Gudstjenesten, som er fyldt til randen af himmelsk glæde og kraft, bliver bare kedelig og død rutine. Jeg læser i Bibelen, men den er som en lukket bog. Jeg prøver at tage mig sammen, for at det skal blive anderledes. Men det hjælper så lidt. Faktisk intet!

Det er kun Helligånden, der kan gøre Jesus levende for et menneske. Det er derfor livsvigtigt for dig at bede om Åndens hjælp. Bøj dit hoved og bed om, at Helligånden vil komme og gøre det levende for dig. Helligånden er i Ordet med guddommeligt liv og kraft. Han vil, at du skal åbne dig for ham. Så Bibelen og gudstjenesten og bønner og nadveren fyldes med liv og kraft og glæde fra Gud.

Lad Ånden blæse på dig

Læs: Joh. 3,1-8

“Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådant er det med en enhver, som er født af Ånden.” (v.8)

Den svenske præst, Bengt Pleijel, taler i en af sine bøger om forskellen mellem, hvad han betegner som robåds-kristendom og sejskibskristendom.

Robåds-kristendom betyder, at man vil bevæge sig fremad i sit kristenliv ved egne anstrengelser. Man slider hårdt i det. Ligesom i en robåd, hvor der må trækkes hårdt i årerne. Det giver både vabler og ømme muskler. Og man bevæger sig med ryggen mod målet. Derfor kommer man også så let ud af kurs.

Modsat sejskibskristendom. Her drives man fremad ved Åndens vind. Både på hebraisk og græsk er det samme ord, der kan betyde både Ånd og vind. Når Jesus taler om vinden, der blæser, hvorhen den vil, er det ikke et tilfældigt valgt billede på det, som Ånden skaber og virker hos den,

der er født af Ånden. Han praktiserer sejskibskristendom. Han lader sig drive frem ved Åndens vind, ligesom man i et sejskib lader vinden fylde sejlene og lader sig drive fremad af den friske vind.

Hvad er det for kristendom, du praktiserer? Paulus taler i Galaterbrevet (Gal. 3,3) om at have begyndt i Ånden, blot for siden at ende i kødelighed. Det er at ville gå fra sejskibskristendom til robåds-kristendom. Spørgsmålet er derfor: er det Kristus og hans Ånd, du bygger på, eller er det dine egne anstrengelser og det, du selv kan præstere? Gud Helligånd vil hele tiden drive dig til Kristus, så du lader alt bero på ham, og hvad han har gjort og stadig gør for dig. Lever du med ham for øje, vil Åndens vind fylde dine sejl. Og da drives du fremad, har målet i sigte og er på rette kurs i livet.

Barnekårets ånd

Læs: Gal. 4,1-7

“Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: “Abba, Fader! Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving.” (v.6-7)

Det er et stort privilegium at være barn i huset. Barnet nyder rettigheder i hjemmet, der ikke er nogen anden forundt. I gamle dage, hvor man jo ofte holdt tjenestefolk, var forskellen mellem tjenestefolkene og børnene yderst markant. De spiste og sov forskellige steder i huset og levede for det meste helt adskilt.

Det er et privilegium ud over alle grænser at få lov at være den levende Guds børn for Jesu Kristi skyld. Ikke underligt, at vi sommetider tvivler på, om det kan være sandt, at vi virkelig er Guds børn. For det kan vi slet ikke leve op til, synes vi. Så, kan det virkelig have sin rigtighed?

Her kommer Hjælperen, Guds gode Hel-

ligånd os til undsætning. Han giver os at møde Gud med den samme fortrolighed, som det lille barn møder sin far med. Man skal ikke leve op til at være barn hos Gud. Det fødes man til. Helligånden forvisser os om, at det er i kraft af Jesus, vi kan kaldes Guds børn og være det. Det betyder, at vi kvit og frit og helt og fuldt kan nyde barnets rettigheder hos Gud. Vi kan møde Gud med et fortroligt: “Abba, fader!”, hvilket nærmest svarer til “Farmor” eller “Daddy” på engelsk. Trællefrygten drives ud, hvor Helligånden kommer ind og tager sin bolig i hjertet. Og som Guds børn er vi også dem, som skal arve hele Himmels herlighed. Giver der noget større end at være børn af den levende Gud?

Som en forsmag...

Læs: Rom. 8,18-23

“Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vander sig sammen. Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om bærnekår, vort legemes forløsning.” (v.22-23)

Den, der vil lægge sit øre til, kan bæg al støj og uro i verden udskille lyden af et suk, der går igennem alt, gennem hele skabningen. Det suk udtrykker længslen efter, at den tilstand, der råder nu i denne syndens og dødens verden, engang skal få ende. At det skal blive afløst af en helt ny tingenes tilstand, hvor den harmoni, som engang rådede i Guds skaberværk, skal vende tilbage. Hvor alt skal blive genoprettet og Guds rige bryde igennem med fred og befrielse fra alt det, som nu gør ondt.

Vi, som ved dåben og troen er Guds børn, har oven i det fået Ånden i vore hjerter som en slags “førstegrøde” af det, som vi engang skal få. Førstegrøden er det allerførste af årets høst, der giver en forsmag på alt det, som skal følge efter. Når man førhen kunne plukke og nyde de allerførste druer, når det første neg var bragt

i hus, og duften af friskbagt brød bredte sig i huset, da glædede man sig. I dag har vi mange af disse ting hele året rundt, men vi kender da glæden over at høste de første kartofler eller gulerødder fra vores egen have. De smager os ekstra godt.

Helligånden er givet os i vore hjerter som en sådan førstegrøde af den virkelighed, der skal komme engang. Paulus taler om det som Åndens suk i forventning om alt det, vi da skal smage og få del i. Fordi vi er Guds børn, har vi noget ganske særligt i vente. Og Ånden giver os en forsmag på det, som skal komme, når han åbner Guds ord for os, når vi modtager nadverens hellige gaver, og når han lader os erfare Guds nærvær i bønnens fællesskab med Gud. Da får vi en forsmag på det, vi en dag skal opleve i herlighed, når vi skal se Jesus, som han er. Da skal vi virkelig mættes af glæde for hans ansigt i herlighed.

Teologi for kirkens skyld

Menighedsfakultetet vil fremme mission, vækst og fornyelse i kirken gennem teologisk forskning og uddannelse. Vi tror, at indholdet i kirkens præste- og lederuddannelse er af fundamental betydning for livet i kirken, og at det i høj grad er menigheden selv, der må tage ansvar for sin præste- og lederuddannelse.

Vores 4-årige internationalt akkrediterede BA-uddannelse rummer klassisk teologi, praktik, mulighed for mentorring og giver adgang til videre studier på universitetet. Vi tilbyder de studerende læseplads og et spændende studiemiljø, hvor også teologistuderende og religions-

videnskabsstuderende fra Aarhus Universitet er velkomne.

Desuden afholder vi foredrag og temadage, som er åbne for alle interesserede. En lang række lydfiler fra afholdte foredrag er klar til aflytning på <http://teologi.dk/lydfiles.html>

Det hele finansieres af frivillige gaver fra mennesker, der deler vores vision om en levende, Kristus-fokuseret kirke.

Find flere oplysninger om Menighedsfakultetet på www.teologi.dk eller kontakt os på 8616 6300 eller mf@teologi.dk.

